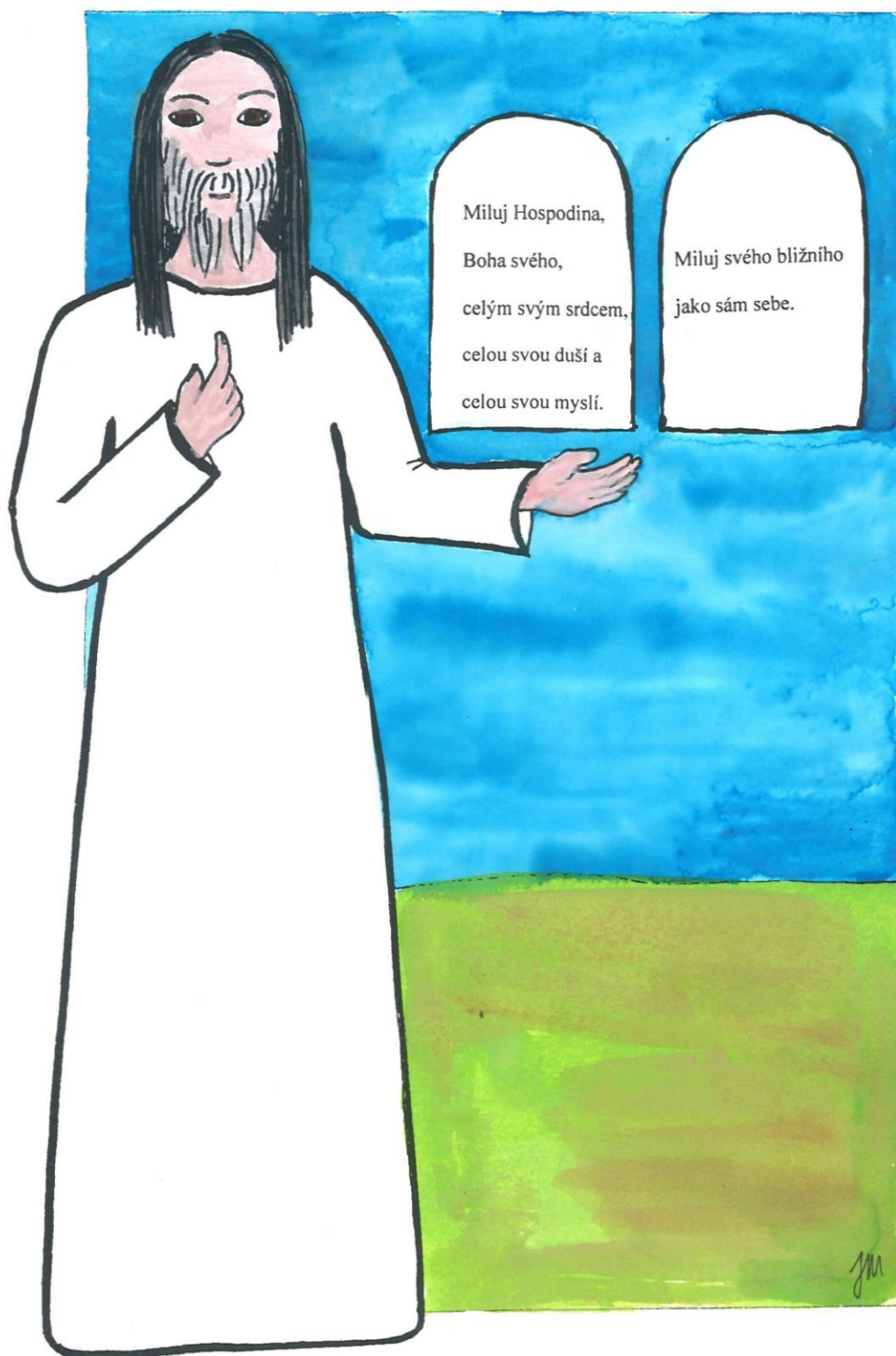
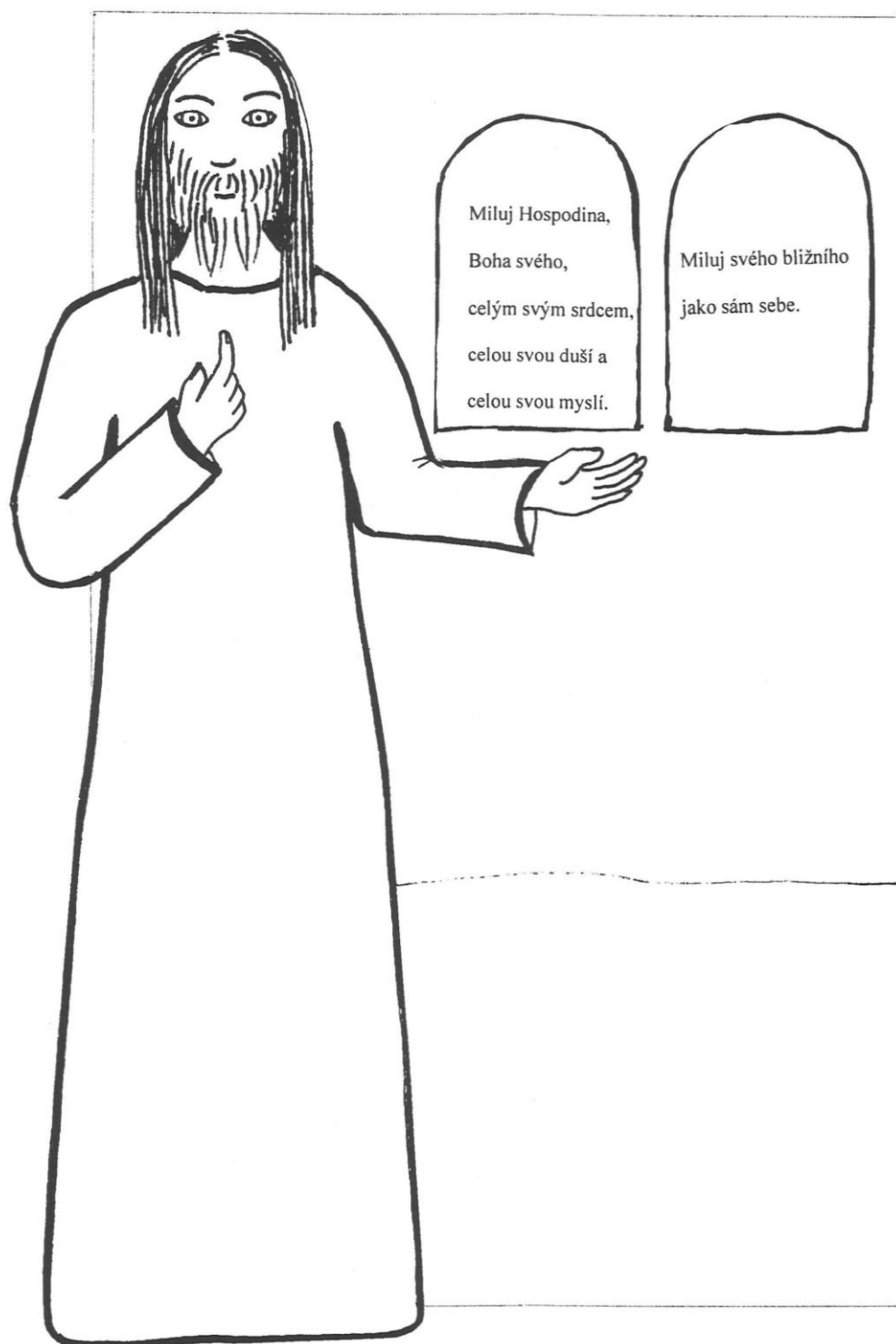

Kdo má moje přikázání a zachovává je, ten mě miluje.

Kdo má moje přikázání a zachovává je, ten mě miluje.

6. NEDĚLE VELIKONOČNÍ CYKLU A

Evangelium (Jan 14,15-21)

Ježíš řekl svým učedníkům: „Jestliže mě milujete, budete zachovávat má přikázání. A já budu prosit Otce, a dá vám jiného Přímluvce, aby s vámi zůstal navždy: Ducha pravdy. Svět ho nemůže přijmout, protože ho nevidí a nezná. Vy ho znáte, neboť přebývá u vás a bude ve vás. Nenechám vás sirotky. (Zase) k vám přijdu. Ještě krátký čas, a svět mě už neuvidí, ale vy mě zas uvidíte, protože já jsem živ a také vy budete živi. V onen den poznáte, že já jsem ve svém Otci a vy ve mně jako já ve vás. Kdo má moje přikázání a zachovává je, ten mě miluje, a kdo mě miluje, toho bude milovat můj Otec a také já ho budu milovat a dám se mu poznat.“

K POROZUMĚNÍ TEXTU

Ježíš řekl svým učedníkům: „Jestliže mě milujete, budete zachovávat má přikázání. A já budu prosit Otce, a dá vám jiného Přímluvce, aby s vámi zůstal navždy: Ducha pravdy. Svět ho nemůže přijmout, protože ho nevidí a nezná. Vy ho znáte, neboť přebývá u vás a bude ve vás. Kristus odchází, ale nenechává učedníky samotné: slibuje jim Ducha, který je zde nazýván Paraklét – tento výraz původně označuje zastávce neboli soudního obhájce (překlad „Utěšitel“ není přesný a je plodem pozdější tradice). Duch bude poslán proto, aby byl „navždy“ s učedníky. Ve své funkci „být spolu s učedníky“ se bude podobat samotnému Ježíši. Po odchodu k Otci se biblické zaslíbení „budu s tebou“ uskuteční skrze Ducha svatého.

Tento Paraklét je také Duchem pravdy. Toto označení odkazuje na vyznání „Já jsem cesta, pravda a život“: on je tedy Duch Ježíše-Pravdy, Duch odhalující Pravdu, tj. samotného Ježíše (Jan 14,6) přítomného v srdci věřícího (v. 20). Duch nebude pouze „spolu s učedníky“, ale dokonce v nich (v. 17). Už ve Starém zákoně byla přislíbena přítomnost Hospodinova Ducha v srdci věřícího. Jedním z textů, který je velmi blízký kontextu našeho úryvku z Janova evangelia, je Ag 2,4-5: „Dejte se do díla, neboť jsem s vámi, je výrok Hospodina zástupů. ... Můj duch stojí uprostřed vás. Nebojte se!“

„Nenechám vás sirotky. (Zase) k vám přijdu. Ještě krátký čas, a svět mě už neuvidí, ale vy mě zas uvidíte, protože já jsem živ a také vy budete živi. V onen den poznáte, že já jsem ve svém Otci a vy ve mně jako já ve vás. Kdo má moje přikázání a zachovává je, ten mě miluje, a kdo mě miluje, toho bude milovat můj Otec a také já ho budu milovat a dám se mu poznat.“ Sirotkem se člověk stává smrtí rodičů; Ježíšův odchod je spojován s jeho smrtí,

přesto však povede k jeho příchodu. Jeho tělesnou nepřítomnost nahradí nikdy nekončící přítomnost Ducha-Přímlovce. Ježíš slibuje poznání, které bude dáno věřícímu v den odchodu, které je plodem Přímlovce a je zjevením jednoty mezi Otcem a Synem i jednoty mezi Ježíšem a věřícími – to je nový prvek, o němž se dosud nemluvalo. Všichni posluchači se dozvídají, že jednotu s Bohem je třeba chápat z hlediska lásky. Odpověď na zjevení Boha v Ježíšovi skrze zachovávání přikázání je současně projevem lásky vůči Ježíšovi. Tato láska bude opětována Otcovou láskou, Ježíšovou láskou a pokračujícím zjevením Ježíše.

Svět, který není otevřen Božímu zjevení v Ježíšovi a skrze něj, nemůže význam jeho odchodu skrze smrt pochopit. Avšak díky dar Ducha-Přímlovce vede tento odchod k jedinečné zkušenosti života, který je dán podílem na jednotě mezi Otcem a Synem, na důvěrné lásce Otce a Ježíše a pokračujícím zjevením Boha v Ježíšovi a skrze něj, neboť učedníci zakoušejí přítomnost nepřítomného v bohoslužbě.

SHRNUTÍ

Na pozadí evangelního úryvku se nachází smlouva: není sice zmíněna přímo, ale jasně naznačena v 14,23 („Kdo mě miluje, bude zachovávat mé slovo, a můj Otec ho bude milovat; přijdeme k němu a učiníme si u něho příbytek“) zrcadlící starozákonní „já budu bydlit uprostřed nich“ (Ex 25,8 - kontextem je uzavření smlouvy). I ve starozákonní smlouvě byla spojena „láska k Bohu“ a „přilnutí k jeho přikázáním“. V evangeliu je však nové to, že tato láska má směřovat bezprostředně k Ježíši (to samozřejmě nevylučuje, že je to zároveň láska k Bohu Otci). Ježíš je totiž prostředníkem nové smlouvy, a proto učedníci mají zachovávat jeho přikázání, tj. jeho slova (v. 15.21.23.24). Obsahem těchto slov je zjevení Syna, Otce a Ducha, spolu s dvěma přikázáními: „věřit v Syna“ (14,1) a vzájemně se milovat (13,34).

VÝZVA NA TÝDEN

Zamysleme se

Mladší:

Duch svatý se v Bibli popisuje často jako plamen. Plamen dává světlo a teplo. Když ještě nebyla elektřina, byl ve tmě a chladu jediným pomocníkem člověka oheň. A jako naše oči potřebují světlo a naše tělo teplo, tak také naše duše potřebuje světlo a teplo Boží – Ducha svatého. Světlo znamená, že správně vidíme to, co je dobré a co špatné a podle toho se chováme. Teplo znamená, že máme dost síly a „srdce na správném místě“, abychom dobré mohli konat

dobro. V tomto týdnu můžeme často říkat: „Duchu svatý, přijď a naplň mé srdce svou láskou!“

Starší:

V poslední knize Písma (Zjevení apoštola Jana, kterému také někdy říkáme Apokalypsa) se píše, že toho, „kdo je vlažný, Bůh vyplivne ze svých úst“. To je obrazné vyjádření toho, že náš život nemáme žít napůl, jen tak trochu nebo jenom tak, abychom se nezašpinili, neunavili nebo jen kličkovali mezi překážkami. Být „horký nebo studený“, jak se tam také říká, znamená nasadit se, namáhat se, dávat naplno svou sílu a schopnosti pro Boha a bližního. Je to něco jako oheň, který nemůže hořet studeným plamenem. A právě Duch svatý nám toto nadšení pro dobro vlévá do srdce. Můžeme v těchto dnech prosit: „Přijď, Duchu svatý!“

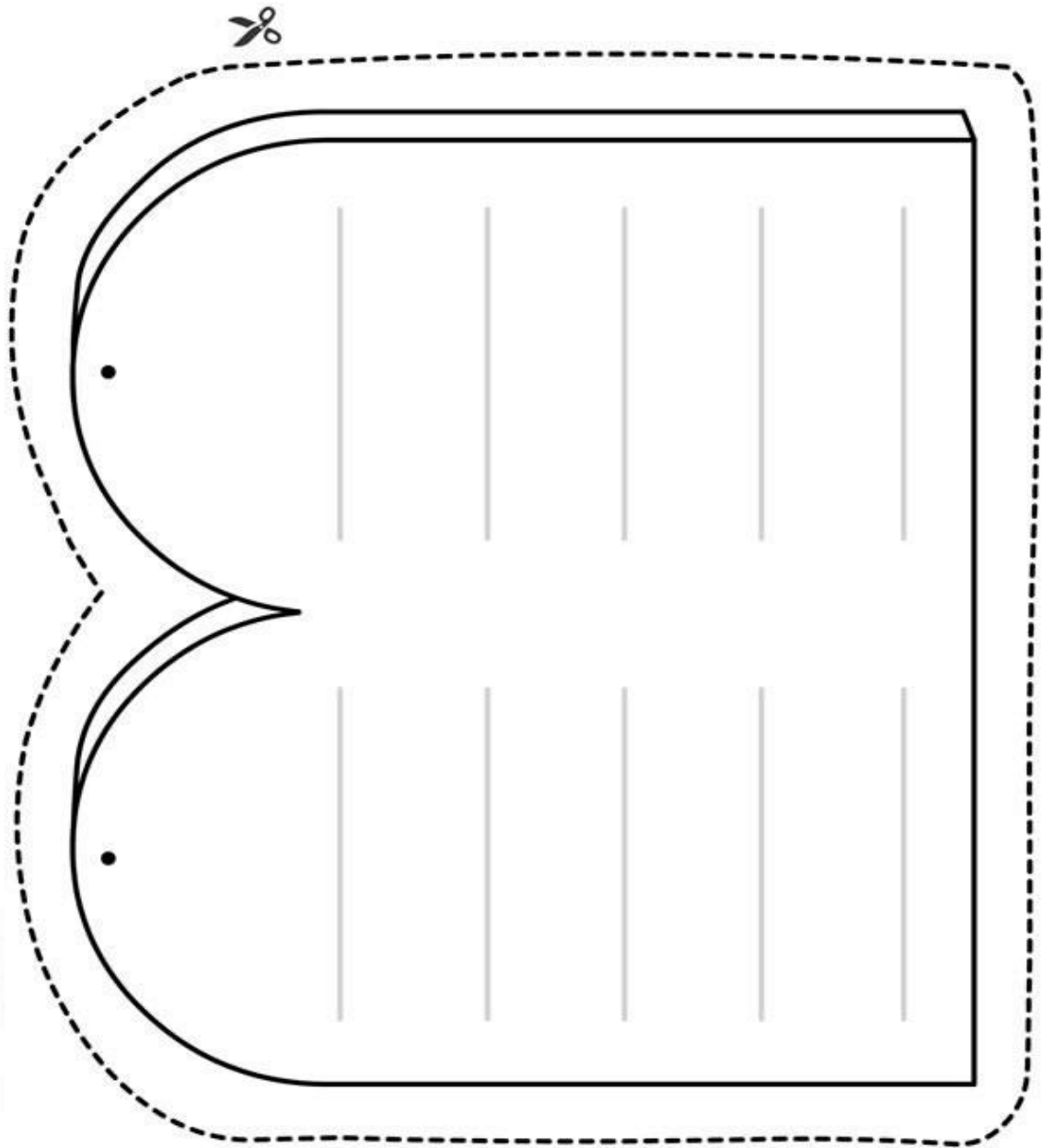
Zkusme si

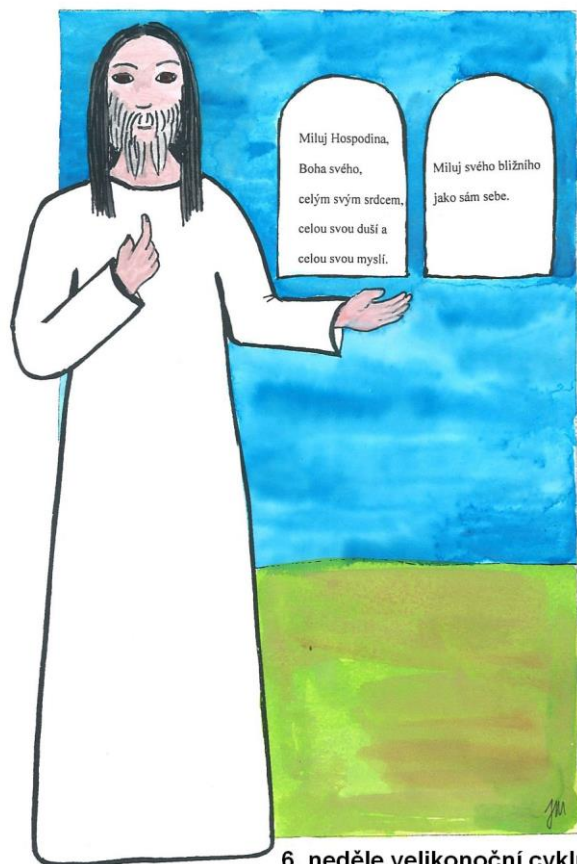
Mladší / Starší:

V dnešním čtení se hovoří o přikázání – jistě víte, co tím Ježíš myslel.

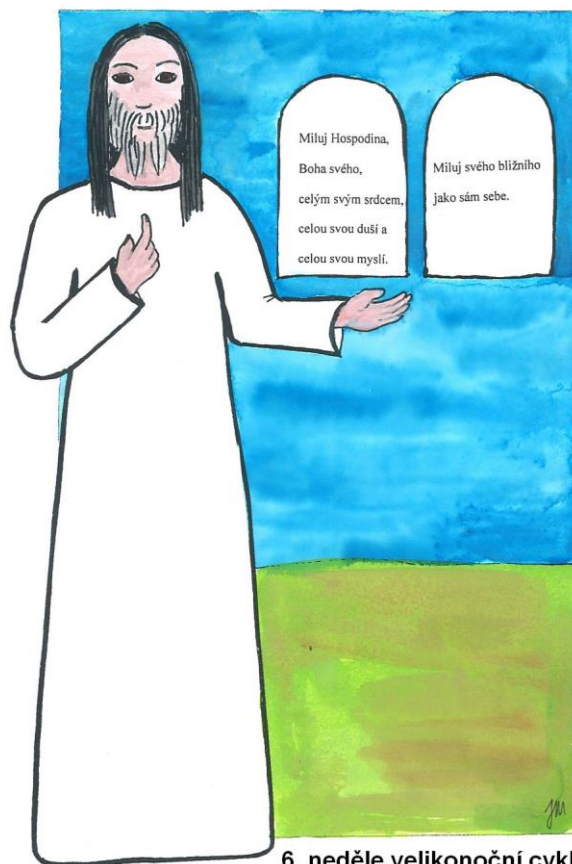
- Desatero přikázání jistě znáte (v biblickém textu ho najdete v Ex 20,1-17. Kolik si ale pamatujete podrobností z příběhu o putování Izraele pouští? Můžete si zasoutěžit, kdo si vzpomene na víc detailů.
- Ježíšova dvě přikázání lásky si můžete přečíst na obrázku. Víte, kde byste tento text našli v evangeliu? (Řešení: Mt 22,37-39).
- Abyste si přikázání zopakovali, můžete si vystříhnout desky na následující straně, na jednu stranu napsat Desatero přikázání a na druhou Ježíšova dvě přikázání lásky. Desky můžete omalovat či ozdobit a nechat si je postavené nebo zavěšené tento týden na očích.
- Můžete také podle přiloženého obrázku zkusit na desky napsat Desatero hebrejským písmem.

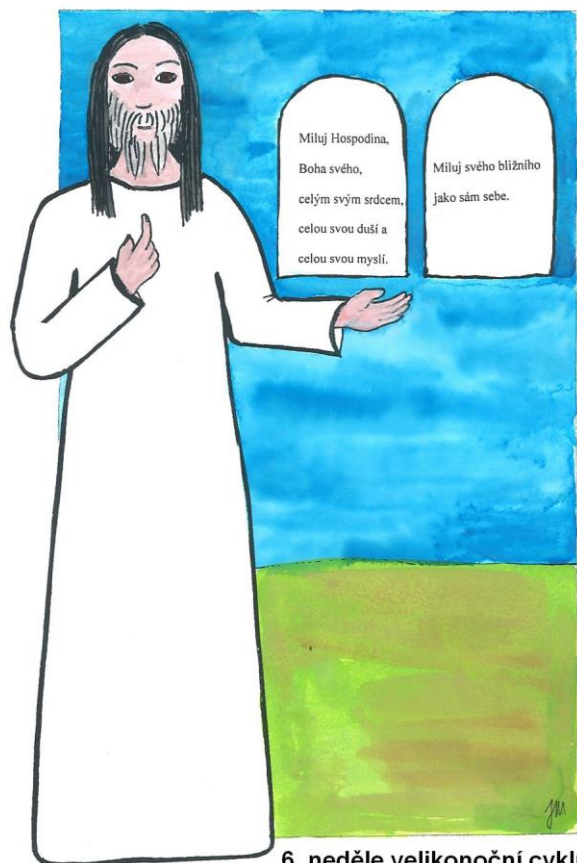

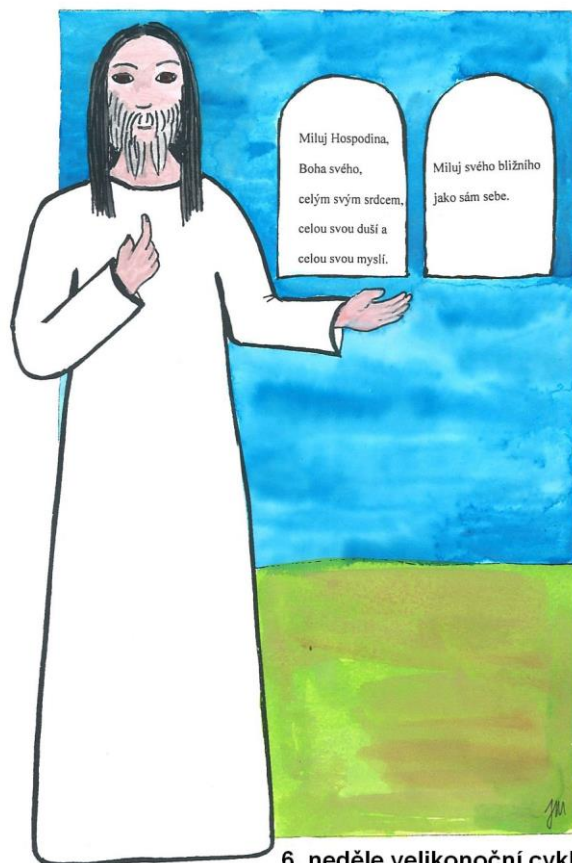
6. neděle velikonoční cyklu A
Jan 14,15-21

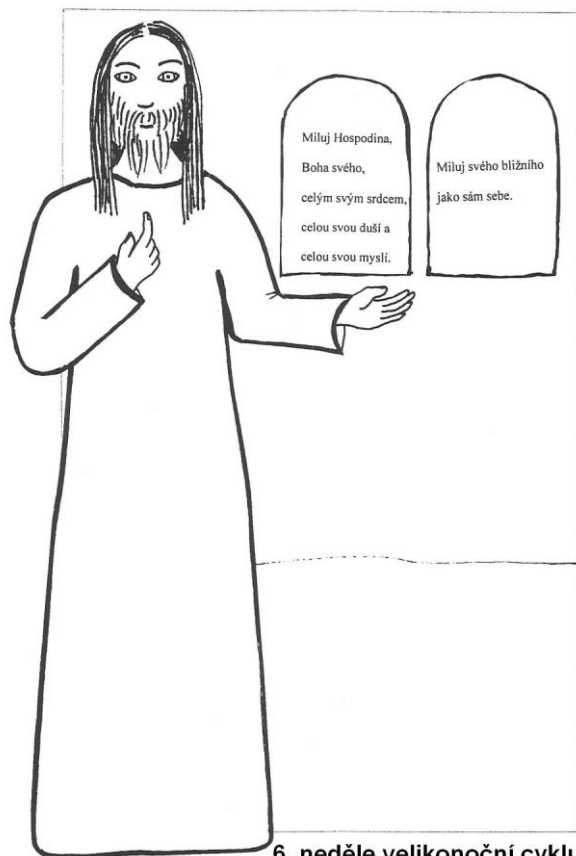
6. neděle velikonoční cyklu A
Jan 14,15-21

6. neděle velikonoční cyklu A
Jan 14,15-21

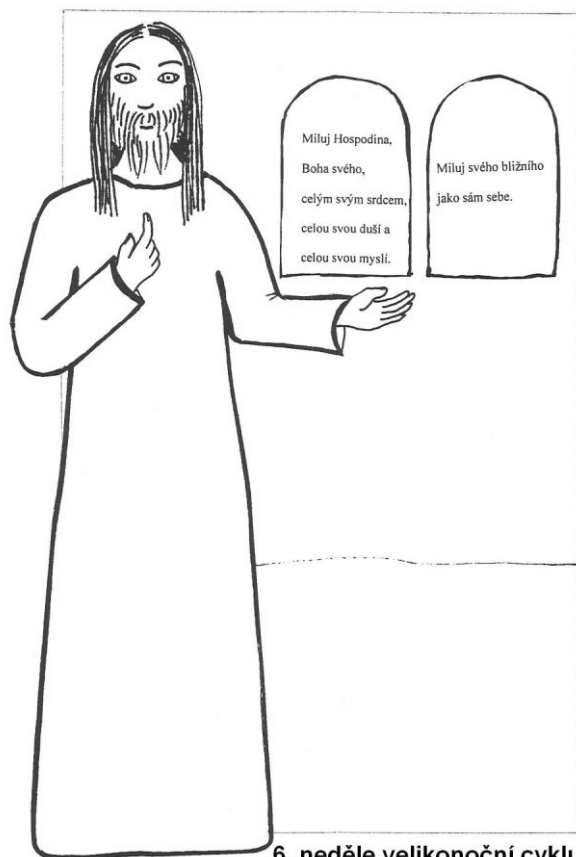
6. neděle velikonoční cyklu A
Jan 14,15-21

6. neděle velikonoční cyklu A
Jan 14,15-21

6. neděle velikonoční cyklu A
Jan 14,15-21

6. neděle velikonoční cyklu A
Jan 14,15-21

6. neděle velikonoční cyklu A
Jan 14,15-21